

Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 01.06.1990, sp. zn. 6 Tz 49/90, ECLI:CZ:NS:1990:6.TZ.49.1990.1

Číslo: 8/1991

Právní věta: Na zaplacené, tj. vykonané peněžité tresty, se amnestie prezidenta republiky z 1. 1. 1990 nevztahuje.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 01.06.1990

Spisová značka: 6 Tz 49/90

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Amnestie

Předpisy: 119/1990 Sb. § 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podala ministryně spravedlnosti ČR, Nejvyšší soud ČR zrušil usnesení městského soudu v Brně z 15. ledna 1990 sp. zn. 6 T 66/89.

Z odůvodnění:

Pravomocným usnesením městského soudu v Brně z 15. 1. 1990 č. j. 6 T 66/89-39 bylo podle § 368 tr. ř. rozhodnuto, že obviněný O. V., odsouzený trestním příkazem městského soudu v Brně z 24. 5. 1989 sp. zn. 6 T 66/89 pro přečin podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. k samostatnému peněžitému trestu ve výměře 400,- Kčs, je účasten amnestie prezidenta republiky z 1. 1. 1990 a že podle čl. I písm. d) rozhodnutí prezidenta republiky o této amnestii se mu promíjí celý peněžitý trest ve výměře 400,- Kčs s účinkem, že se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen.

V šestiměsíční lhůtě od právní moci (§ 272 tr. ř.) podala ministryně spravedlnosti České republiky v neprospěch obviněného O. V. proti usnesení městského soudu v Brně stížnost pro porušení zákona. V ní vytkla, že obviněný vykonal peněžitý trest nejpozději 30. 11. 1989 a že na obviněného se proto amnestie prezidenta republiky z 1. 1. 1990 nevztahovala. V závěru stížnosti pro porušení zákona ministryně spravedlnosti ČR navrhla, aby Nejvyšší soud ČR vyslovil toto porušení zákona, k němuž došlo ve prospěch obviněného, a aby zrušil napadené usnesení.

Nejvyšší soud ČR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného usnesení jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon

byl porušen.

Podle čl. I. písm. d) rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii z 1. 1. 1990 se promíjejí nevykonané peněžité tresty nebo jejich zbytky, pokud nebyly uloženy vedle trestu odnětí svobody, které byly nebo budou pravomocně uloženy mimo jiné za přečiny spáchané přede dnem tohoto rozhodnutí prezidenta o amnestii, s tím, že se na pachatele hledí dnem tohoto rozhodnutí, jako by nebyl odsouzen.

V posuzovaném případě byl obviněnému O. V. uložen samostatný peněžní trest pravomocným trestním příkazem za přečin proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. spáchaný 20. 1. 1989. Přesto se na obviněného nevztahovala amnestie prezidenta republiky z 1. 1. 1990, protože v době vyhlášení amnestie obviněný již celý peněžítý trest vykonal. Svědčí o tom záznam o složení částky 400,- Kčs, která došla 30. 11. 1989 od obviněného na účet městského soudu v Brně; tento záznam je součástí spisu a ohledně identifikace platby z něho vyplývají údaje opodstatňující závěr, že šlo o zaplacení peněžitého trestu. Na zaplacené, tj. vykonané peněžité tresty, se amnestie prezidenta republiky z 1. 1. 1990 nevztahovala.

Tím, že městský soud v Brně napadeným usnesením rozhodl za uvedených okolností o použití amnestie, porušil ve prospěch obviněného O. V. zákon v ustanoveních § 368 tr. ř., čl. I písm. d) rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii z 1. 1. 1990.

Nejvyšší soud ČR proto vyslovil toto porušení zákona, a poněvadž pro to byly splněny podmínky stanovené v § 272 tr. ř., zrušil napadené usnesení.

Ve věci nepřichází v úvahu nové rozhodnutí a z toho důvodu nejvyšší soud ČR dále nepostupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř., případně podle § 271 odst. 1 tr. ř.